

sarpwrocław

Wrocław. 29.11.2012

Jury konkursu DYPLOM ROKU SARP Wrocław '12:

Mariusz Cadler (SARP)
Katarzyna Dobiecka (SARP)
Michał Duda (SARP)
Maciej Hawrylak (SARP / Wydz. Arch.)
Mateusz Mastalski z rekomendacji SARP
Natalia Rowińska (Wydz. Arch.)
Sylwia Sikora (SARP)

dnia 23.11.2012 przyznało następujące nominacje w konkursie Dyplom Roku organizowanego przez SARP Wrocław we współpracy z Wydziałem Architektury Politechniki Wrocławskiej:

Autor : Krzysztof Grzešków
Temat: Głębia Wrocławia
Promotor: dr Roman Rutkowski

Za interesujące poszukiwania idei w uwarunkowaniach historycznych Wrocławia, odważne wykorzystanie istniejącej infrastruktury podziemnej miasta i udaną próbę jej zagospodarowania. Praca w dużym stopniu zachowuje istniejący układ przestrzenny przedwojennego bunkra. Wątpliwość budzić może sposób poprowadzenia komunikacji i jej gabaryty uwidaczniające się częściowo w płycie Placu Solnego. Brak uzasadnienia dla wysokości drugiej kondygnacji.

Autor : Izabela Jędrzejek
Temat: Projekt Centrum Sportowo-Szkoleniowego Nurków
Promotor: dr Tomasz Głowacki

Projekt jest próbą rewitalizacji krakowskiego Zakrzówka, zgodnym ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa. Praca zawiera przemyślane rozwiązania przestrzenne. Forma budynku podporządkowana jest dominującej funkcji ale dobrze wpisuje się w trudną lokalizację. Wątpliwości budzić może pewna monotonia elewacji kilku kondygnacyjnego budynku i jej zdominowanie przyjętym rozwiązaniem konstrukcyjnym.

Autor : Marcin Koalnus
Temat: Dom Muzyki w Wiedniu
Promotor: dr Ada Kwiatkowska

opinia:

Nominacja przyznana za wytworzenie mocnych wrażeń przestrzennych poprzez umiejętne wykorzystanie światła, rozwiązań materiałowych oraz programowych wzajemnie przenikających się funkcji wewnątrz struktury budynku. W projekcie autor przyporządkował nadziemną część budynku salom dydaktycznym tworząc swoisty budynek-rzeźbę na skraju parku miejskiego w Wiedniu- silny akcent w przestrzeni miasta. Dobrym pomysłem jest wprowadzenie przenikających się funkcji ogólnodostępnych oraz tarasu na końcu metaforycznej wędrówki przez część związaną z edukacją muzyczną. Część podziemna posiada swobodny rzut, przy jednoczesnym proponowanym elastycznym podziale na mniejsze strefy. Problematyczne może być zapewnienie wystarczającego komfortu i kameralności dla proponowanych zmiennych wariantów.

Autor : Marcelina Kolasińska
Temat: Adaptacja Młyna Lisa
Promotor: dr Roman Rutkowski

opinia:

Praca już na płaszczyźnie wyboru tematu, metody i zakresu opracowania stanowi odosobniony i godny pochwały przykład niestandardowego podejścia do zagadnienia 'projektu dyplomowego'. Autorka implementując założenia teoretyczne opracowane przez architektów z AMO/OMA, przedstawione na wystawie 'Cronocaos' prezentowanej w ramach weneckiego Biennale w 2010 roku, przeprowadziła bardzo konsekwentną i błyskotliwą analizę potencjalnych interwencji w obrębie nieczynnego budynku młyna we wrocławskiej Leśnicy, by następnie szczegółowo rozwinąć trzy wybrane scenariusze. Dzięki sprawnemu wykorzystaniu niestandardowych metod projektowych i dużej świadomości architektonicznej powstała praca, w której to, co zwykle jest celem, czyli „rozwiązanie architektonicznego problemu”, okazuje się jedynie wariantem, a droga poszukiwań staje się równie ważna jak efekt finalny. Za nie do końca udaną można uznać próbę wprowadzenia przez autorkę terminologicznego neologizmu, określającego przyjętą metodę projektową. Językowa kalka, którą posłużyła się autorka, tłumacząc angielski termin *preservation* jako 'prezerwacja', tylko na pierwszy rzut oka pozwala uciec przed skojarzeniami ze znaczeniem terminów funkcjonujących w polskiej terminologii, w związku z czym można uznać ten zabieg za nieco zbyt daleko idące uproszczenie.

Autor :Andrzej Nowak
Temat: CYBER CENTRUM WROCŁAW
Promotor: dr Ada Kwiatkowska

opinia:

Za interesującą próbę stworzenia interaktywnego obiektu wielofunkcyjnego umożliwiającego elastyczne użytkowanie. Program, lokalizacja oraz przyjęte rozwiązania przestrzenne czy materiałowe budynku są w dużym stopniu przemyślane i adekwatną odpowiedzią na przedstawiony problem projektowy. Wątpliwości budzi niekonsekwencja w zastosowaniu przyjętego przez Autora systemu kształtowania przestrzeni w odniesieniu do poszczególnych rozwiązań funkcjonalnych i w rezultacie niedostateczne wykorzystanie potencjału przedstawianych idei.

Autor : Sandra Piasek
Temat: Galeria Sztuki we Wrocławiu
Promotor: dr Ada Kwiatkowska

opinia:

Za użycie prostych środków formalnych i czytelny podział funkcji oraz zbudowanie właściwemu Gallerii-neutralnego charakteru obiektu z przestrzenią dla sztuki. Wątpliwości budzi lokalizacja głównego węzła sanitarnego w istotnej strategicznie przestrzeni wystawowej.

Autorka: Paulina Słocińska
Temat: Granica Trzech Cesarzy. Park Kultury w Mysłowicach
Promotor: dr Jacek Kotz

opinia:

Nominowany projekt zakłada stworzenie parku kulturalnego na terenie "Trójkąta Trzech Cesarzy" w Mysłowicach. Autorka podejmuje problem poszukiwania nowej tożsamości dla tego niegdyś wielokulturowego miejsca. Zwraca zarazem uwagę na problem ginącej przemysłowej śląskiej architektury. Na podkreślenie zasługuje rzetelna i konsekwentna metodyka procesu projektowego, która oparta jest na modelach wiodących współczesnych teoretyków architektury. Interesująca jest próba interpretacji losów tego miejsca na zapis urbanistyki całego założenia. Jest to poparte wnikliwymi analizami kontekstu, historii oraz kreatywnymi poszukiwaniami nowego modelu urbanistycznego. Pewien niedosyt w pracy stanowi brak balansu pomiędzy elementami architektonicznymi, opracowanymi w sposób bardzo szczegółowy, a niedopowiedzianą częścią krajobrazową założenia.

Autorka: Aleksandra Zajko
Temat: Muzeum Wody z funkcją naukowo-poznawczą
Promotor: dr Tomasz Myczkowski

opinia:

Za stworzenie czytelnej, spójnej i przekonującej wizji obiektu nawiązującego stylistycznie, formalnie a przede wszystkim zmysłowo do sąsiedztwa rzeki Odry i Oławy. Autorka wykorzystuje i przetwarza naturalne cechy wody i natury: płynność, miękkość i rozlewanie się w krajobrazie. Umiejętnie łączy przeciwstawne cechy twardej struktury obiektu i nieuchwytnej zmienności wodnego środowiska.

Za kompleksowe, choć w istocie totalitarne potraktowanie naturalnego środowiska nabrzeża Odry i wkomponowanie w obiekt zmuszający użytkownika do włączenia się w dialog z przetworzonym naturalnym środowiskiem.

Za wciągający i kuszący powab miękkości i zmysłowości zawarty w poetyckiej grafice